

Розгляд і вирішення адміністративної справи в автоматичному режимі у світлі Закону «Про адміністративну процедуру»

Наталія Євгенівна Хлібороб*

Львівський національний університет імені Івана Франка,

Львів, Україна

*e-mail: Natalia.hliborob@lnu.edu.ua

Анотація

Актуальність теми зумовлено стрімким розвитком цифрових технологій та активним упровадженням автоматизованих систем у процедуру розгляду адміністративних справ. Мета статті полягає в дослідженні та аналізі процедури розгляду та вирішення адміністративних справ в автоматичному режимі згідно із Законом України «Про адміністративну процедуру». Досягнення цієї мети стало можливим завдяки використанню комплексу методів наукового пізнання, зокрема аналізу законодавства, порівняльного аналізу зарубіжного досвіду, юридичного аналізу положень закону. Проаналізовано основні положення Закону України «Про адміністративну процедуру», які стосуються автоматичного режиму розгляду адміністративних справ. Зазначено, що Закон потребує доповнень, конкретизуючи використання автоматизації та встановлюючи правові рамки такого способу вирішення адміністративних справ, а також чіткого правового регулювання таких аспектів, як юридична стабільність автоматично ухвалених адміністративних актів, права та обов'язки громадян у цьому контексті. Встановлено, що закріплення обов'язків адміністративних органів у наданні інформації та роз'ясненні особам про автоматичний режим визначається як ключовий аспект для забезпечення прав громадян. Наголошено, що подальше удосконалення законодавства повинно враховувати аспекти юридичної визначеності, захисту прав осіб та нейтральності рішень, забезпечуючи справедливість у вирішенні адміністративних справ в автоматичному режимі. На підставі проведеного дослідження сформульовано висновки та надано рекомендації щодо подальших удосконалень законодавства та практики розгляду адміністративних справ в автоматичному режимі. Перспективи подальших досліджень включають розширений аналіз ефективності впровадження автоматизованих систем у сферу діяльності публічної адміністрації.

Ключові слова: адміністративна процедура; цифрова трансформація; публічні послуги; автоматичний режим; розгляд і вирішення адміністративної справи.

Review and Resolution of Administrative Cases in Automated Mode in Light of the Law "On Administrative Procedure"

Natalia Ye. Khliborob*

Ivan Franko National University of Lviv,
Lviv, Ukraine

*e-mail: Natalia.hliborob@lnu.edu.ua

Abstract

The relevance of the topic is driven by the rapid development of digital technologies and the implementation of automated systems in various aspects of life, including the administrative sphere. The aim of the article is to investigate and analyze the procedure for considering and resolving administrative cases in automatic mode according to the Law of Ukraine "On Administrative Procedure". Achieving this goal became possible through the use of a comprehensive set of scientific methods, including legislative analysis, comparative analysis of foreign experience, and legal analysis of the provisions of the law. The key provisions of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure" related to the automatic mode of considering administrative cases have been examined. It is noted that the law requires amendments to specify the use of automation, establish legal frameworks for this method of resolving administrative cases, and provide clear legal regulation of aspects such as the legal stability of automatically adopted administrative acts, rights, and obligations of citizens in this context. It is established that defining the responsibilities of administrative bodies in providing information and clarification to individuals about the automatic mode is a crucial aspect for safeguarding citizens' rights. Emphasis is placed on the necessity for further legislative improvements to consider aspects of legal definiteness, protection of individuals' rights, and the neutrality of decisions, ensuring fairness in the resolution of administrative cases in automatic mode. Conclusions and recommendations for further improvements in legislation and the practice of handling administrative cases in automatic mode have been formulated based on the conducted research. Prospects for further research include an extended analysis of the effectiveness of implementing automated systems in the field of public administration.

Keywords: administrative procedure; digital transformation; public services; decisions in automatic mode.

Вступ

У контексті постійного розвитку технологій та вдосконалення публічного адміністрування адміністративні процедури не залишаються осторонь від сучасних інновацій. Зокрема, важливим кроком уперед у сфері розгляду та вирішення адміністративних справ є впровадження автоматизованих режимів, що дають змогу забезпечити ефективність, швидкість та точність

у виконанні адміністративних процедур відповідно до принципів. З огляду на це особливо актуальним є аналіз правового регулювання застосування автоматичних режимів для розгляду та вирішення адміністративних справ Законом України «Про адміністративну процедуру» [1], який став важливим кроком на шляху до справедливих і прозорих взаємовідносин між адміністративними органами та приватними (фізичними і юридичними особами).

У цій статті ми розглянемо вплив автоматизації на процеси розгляду адміністративних справ, а також дослідимо переваги та виклики, пов'язані з правовим регулюванням цієї сфери. Метою дослідження є аналіз та з'ясування особливостей розгляду та вирішення адміністративних справ в автоматичному режимі згідно із Законом України «Про адміністративну процедуру», визначення правових та процедурних аспектів.

Досягнення мети дослідження передбачає вирішення таких завдань: проведення докладного аналізу положень Закону України «Про адміністративну процедуру», які стосуються розгляду адміністративних справ в автоматичному режимі; здійснити порівняльний аналіз зарубіжного досвіду, зокрема, враховуючи впровадження аналогічних підходів в окремих країнах ЄС; проаналізувати юридичні аспекти, включаючи визначення розгляду справ в автоматичному режимі, правову стабільність автоматично ухвалених адміністративних актів; розглянути вплив автоматичного режиму на права та обов'язки громадян, у тому числі їхнє право на отримання інформації, право на участь у процедурі та оскарження рішень; на основі результатів проведеного дослідження розробити рекомендації щодо подальших удосконалень законодавства та практики розгляду адміністративних справ в автоматичному режимі, спрямованих на забезпечення ефективності, справедливості та прозорості процедури.

Матеріали та методи

У дослідженні проведено докладний аналіз та огляд актуальних наукових джерел, включаючи національне законодавство, наукові публікації, стратегії та експертні огляди з використанням аналізу наукових джерел. Також проаналізовано основні ініціативи цифрового уряду: розширення сфер використання автоматичних рішень у сфері публічного адміністрування, зокрема під час розгляду та вирішення адміністративних справ, та ключові тенденції у цій сфері. Проведений аналіз дав змогу ідентифікувати проблеми та прогалини правового регулювання щодо розгляду адміністративної справи в автоматичному режимі та визначення шляхів їх розв'язання. Проведено формування юридичних аспектів дослідження на основі правового аналізу законодавчих актів та детального вивчення правових основ регулювання

окреслених питань. Ключова роль у формуванні підходів щодо вирішення проблем належить порівняльному аналізу. Дослідження включає порівняння досвіду правової регламентації застосування автоматичного режиму розгляду адміністративних справ у сфері публічного адміністрування на рівні Європейського Союзу (далі – ЄС) та окремих країн, зокрема Естонії, яка є трендсеттером у цій сфері.

Результати та обговорення

Правове регулювання розгляду і вирішення адміністративної справи в автоматичному режимі

Відповідно до ч. 1 ст. 62 Закону України «Про адміністративну процедуру» у випадках та порядку, визначених законом, адміністративне провадження повністю або частково може здійснюватися адміністративним органом в автоматичному режимі (за допомогою програмних засобів, без втручання людини). Це означає, що на практиці окремі випадки розгляду адміністративних справ та, відповідно, ухвалення адміністративного акта в автоматичному режимі має додатково визначатися законодавством.

Закріплення у Законі України «Про адміністративну процедуру» можливості здійснювати адміністративне провадження в автоматичному режимі є важливою реалізацією принципу ефективності. В умовах стрімкого розвитку цифрових технологій інтеграція цих технологій у діяльність адміністративних органів сприяє підвищенню ефективності та прозорості їх діяльності, спрощенню адміністративної процедури.

Окрім цього, Закон України «Про адміністративну процедуру» фіксує загальний обов'язок для адміністративних органів щодо необхідності вживати заходів для розгляду справ в автоматичному режимі та встановлює відповідальність адміністративного органу за адміністративні акти, прийняті в автоматичному режимі.

Зазначимо, що такий підхід до правового регулювання розгляду справ в автоматичному режимі варто визнати «необхідним мінімумом». Зокрема, що стосується, власне, процедурних аспектів, то вони не є систематизовані, а містяться в різних частинах Закону України «Про адміністративну процедуру», при цьому здебільшого мають відсильний характер.

Зокрема, у частинах 1 та 5 ст. 39 Закону України «Про адміністративну процедуру» визначено, що письмова заява може бути подана в електронній або паперовій формі. Заява, що подається в електронній формі, повинна відповідати вимогам Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» [2].

Також у ч. 2 ст. 53 Закону України «Про адміністративну процедуру» визначено, що в адміністративному провадженні доказування можуть бути дані відповідних національних електронних інформаційних ресурсів та результати обробки (перевірки) даних в автоматичному режимі.

Відповідно до ч. 2 ст. 70 Закону України «Про адміністративну процедуру» адміністративний акт в електронній формі оформлюється відповідно до вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг.

Щодо процедурних аспектів розгляду справи в автоматичному режимі, то тут Закон України «Про адміністративну процедуру» містить лише вказівку на те, що у випадку якщо адміністративний орган приймає відповідний адміністративний акт в автоматичному режимі, то не проводиться заслуховування та слухання у справі відповідно до ст. 63 вказаного Закону.

Така позиція законодавця потребує уточнення деяких правових аспектів, зокрема чіткої конкретизації, що варто розуміти під автоматичним режимом розгляду справи. Адже у науковій літературі розглядають різні типи автоматизації, починаючи від частково автоматичного до повністю автоматичного способу ухвалення рішень. Зокрема, найнижчим рівнем автоматизації у сфері публічної адміністрації є взаємодія, на основі якої дані збираються та подаються системою підтримки прийняття рішень для посадової особи адміністративного органу. Другий рівень передбачає підтримку прийняття рішень, коли автоматизована система отримує, представляє та пропонує рішення для посадової особи адміністративного органу. Третій рівень передбачає повністю автоматизовані рішення без будь-якої взаємодії та залучення посадової особи адміністративного органу [3].

Закон України «Про адміністративну процедуру» не деталізує зміст розгляду справи в автоматичному режимі. Проте можемо звернутися до правового регулювання окремих видів адміністративних проваджень, які здійснюються на основі автоматичної обробки даних. Зокрема, у законодавстві визначено поняття автоматичного режиму надання електронної публічної послуги. Так, відповідно до ст. 1 Закону України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [4], автоматичний режим надання електронної публічної послуги – це надання електронної публічної послуги програмними засобами інформаційно-телекомунікаційних систем, без додаткового опрацювання суб'єктом надання електронної публічної послуги у режимі реального часу або з відкладальною умовою на підставі заяви (звернення, запиту) суб'єкта звернення, зокрема поданої в електронній формі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем (у тому числі з використанням Єдиного державного вебпорталу електронних послуг).

Так, можемо зробити висновок, що під розглядом адміністративної справи в автоматичному режимі мається на увазі вирішення справи на основі обробки даних через взаємодію інформаційно-комунікаційних систем та ухвалення адміністративного акта без додаткового опрацювання посадовою особою адміністративного органу.

Процедурні особливості розгляду та вирішення адміністративної справи в автоматичному режимі

Ураховуючи позицію законодавця, яка закріплена в Законі України «Про адміністративну процедуру», можемо виокремити такі особливості автоматичного режиму розгляду адміністративної справи:

- а) автоматичний режим розгляду адміністративної справи не передбачає участі посадової особи адміністративного органу;
- б) вирішення справи відбуваються з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем на основі автоматичної обробки та обміну даними;
- в) автоматичний режим розгляду адміністративної справи не передбачає заслуховування особи (п. 3 ч. 2 ст. 63);
- г) адміністративний акт ухвалюється на основі обміну даними та передачі інформації та/або даних між інформаційно-телекомунікаційними системами у формі електронного документа з обов'язковими реквізитами, зокрема з електронним підписом, печаткою.

Такі особливості автоматичного режиму розгляду адміністративної справи потребують особливої уваги щодо застосування стандартів адміністративної процедури. Зокрема, згідно з приписом п. 3 ч. 2 ст. 63 Закону України «Про адміністративну процедуру» заслуховування особи не проводиться, якщо адміністративний орган приймає відповідний адміністративний акт в автоматичному режимі. У таких ситуаціях рішення засновується на даних, тож презюмується, що дані є достовірними, повними, об'єктивними та на їх основі рішення буде обґрунтоване. Отже, підхід законодавця щодо непроведення заслуховування є виправданим та відповідає принципу ефективності.

Варто зауважити, що для більшості автоматичних проваджень застосування принципів та стандартів адміністративної процедури матиме особливості з огляду на цифрові технології та зумовлені ними можливості [5]. Зокрема, принцип офіційності наголошує на самостійності адміністративного органу у проведенні необхідних дій, таких як: збір документів і інформації, встановлення фактів та інші процеси, що мають вирішальне значення для визначення обставин справи. Відповідно до вимог цього принципу адміністративний орган має проявляти ініціативність та зобов'язаний займати проактивну позицію під час розгляду справи, зокрема встановлювати обста-

вини, що мають значення для вирішення справи, і за потреби самостійно збирати докази з власної ініціативи, без залучення особи. Під час розгляду адміністративної справи в автоматичному режимі реалізація цього принципу відбуватиметься, зокрема, через налагодження ефективної взаємодії між публічними електронними інформаційними ресурсами. Завдяки цьому визначені набори даних, необхідні для розгляду справи, отримуються без залучення особи. У результаті застосування електронних інформаційних взаємодій (е-взаємодій) особа не має потреби подавати відповідні дані чи долучати копії документів додатково в е-формі. А отже, «бігають дані, а не люди».

Також принцип відкритості під час здійснення адміністративного провадження в автоматичному режимі має полягати в обов'язку адміністративного органу забезпечити доступ до повної та актуальної інформації, пов'язаної з прийняттям в автоматичному режимі адміністративного акта стосовно неї. Реалізація цього принципу може мати декілька напрямів:

Насамперед це включає наявність загальної, повної та зрозумілої інформації про те, що розгляд справи відбувається в автоматичному режимі, чітке формулювання правових наслідків. Важливо надати особі інформацію про критерії та дані, на яких засноване автоматичне опрацювання справи. Такий обов'язок відповідає Загальному регламенту захисту даних (GDPR), що містить параграф про алгоритмічне прийняття рішень і заохочує «право на пояснення», тобто право на отримання пояснення результату роботи алгоритму і право на перевірку та виправлення алгоритмічного рішення людиною [6].

Юридична визначеність рішень, ухвалених в автоматичному режимі

Ще одним аспектом, на який варто звернути увагу, є юридична визначеність рішень, ухвалених в автоматичному режимі. Очевидно, що з огляду на принцип законності та офіційності, які діють в адміністративній процедурі, якщо рішення ухвалене автоматично, воно повинно мати визначену юридичну стабільність та втілювати довіру особи. Отже, воно не може неочікувано, на основі розсуду посадової особи адміністративного органу, бути скасоване. Для цього в законі мають бути також чітко визначені підстави, які, водночас, повинні мати виключний характер.

Іншим аспектом є забезпечення допоміжних компонентів, без яких справедливу, об'єктивну та прозору процедуру розгляду справ в автоматичному режимі складно забезпечити. Йдеться про достовірність даних, зрозумілість алгоритмів та критеріїв, на основі яких ухвалюються автоматичні рішення.

Візьмемо для прикладу використання алгоритмізованих рішень у сфері публічних послуг. Зокрема, йдеться про автоматичну реєстрацію податкових накладних, яка регулюється Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних» від 11.12.2019 р. № 1165 (далі – Порядок) [7].

На підставі положень цитованого нормативного акта діє автоматизований моніторинг відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків. Цей автоматизований моніторинг включає декілька етапів. Перший етап передбачає, що визначення чи податкова накладна/розрахунок коригування відповідають одній з ознак безумовної реєстрації, які закріплені в Порядку. Якщо відповідають, то у цьому випадку реєстрація такої податкової накладної/розрахунку коригування не зупиняється в Реєстрі.

Якщо ж податкова накладна/розрахунок не відповідають жодній з ознак безумовної реєстрації, наступним етапом є перевірка щодо відповідності критеріям ризиковості платника показникам, за якими визначається позитивна податкова історія платника податку, а також перевірка щодо відповідності відображених у накладній/розрахунку операцій критеріям ризиковості здійснення операцій. Зазначені критерії затверджені Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних» від 11.12.2019 р. № 1165.

У випадку, якщо за результатами автоматизованого моніторингу платник податку, яким складено та/або подано податкову накладну/розрахунок коригування для реєстрації в Реєстрі, відповідає хоча б одному критерію ризиковості платника податку, реєстрація такої податкової накладної/розрахунку коригування зупиняється. Таке рішення ухвалюється в автоматичному режимі, на основі аналізу вхідних даних та зіставлення їх із зазначеними критеріями. Ця система має назву Система моніторингу відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків (СМКОР).

На наступних етапах передбачено залучення представників адміністративного органу. Так, після проходження автоматичного моніторингу та у випадку зупинення реєстрації, питання відповідності/невідповідності платника податку критеріям ризиковості платника податку розглядається комісією регіонального рівня.

Зазначена процедура зазнавала неодноразового коригування. За інформацією Бізнес-омбудсмена, понад 40 % активних платників ПДВ зазнали

блокувань наприкінці 2022 р. [8]. Найбільш ймовірними причинами цієї ситуації, на основі дослідження цього Звіту можна зазначити такі: нечітке або неоднозначне визначення та тлумачення критеріїв ризиковості, віднесення до критеріїв необґрунтованих (спірних) підстав, суперечності в даних, які були основою для оцінки, неточності в реєстрах, банальні помилки у реєстрах, а також високий рівень впливу на СМКОР людського фактору, коригування роботи системи «в ручному режимі» без змін у законодавстві. Зокрема, у таких випадках, система стає все менш схожою на автоматизовану та ризикоорієнтовану. Підприємці також неодноразово скаржилися на відсутність у платників інформації про актуальні показники, що оцінюються податковими органами при прийнятті негативних рішень.

Зазначені проблеми свідчать на користь необхідності чіткого дотримання стандартів адміністративної процедури навіть при розгляді адміністративних справ у автоматичному режимі. Стандарти процедури, закріплені у Законі України «Про адміністративну процедуру», можуть на цьому етапі забезпечувати законність, відкритість, юридичну визначеність та гарантування ефективних способів правового захисту під час розгляду і вирішення справи в автоматичному режимі.

Водночас інтенсивність розвитку цифрових технологій, розширення меж використання алгоритмізованих рішень, зокрема на основі штучного інтелекту, актуалізує питання щодо необхідності вдосконалення правового регулювання принципів та стандартів застосування, а також визначення меж та розподілу відповідальності під час розгляду і вирішення справи в автоматичному режимі.

На наше переконання, Закон України «Про адміністративну процедуру» як загальний законодавчий акт, що встановлює високі стандарти адміністративної процедури, принципи адміністративного провадження та забезпечує баланс у відносинах між адміністративними органами та приватними особами (фізичними і юридичними особами), має уніфікувати та розширити правове регулювання процедури розгляду і вирішення справи в автоматичному режимі.

Шлях закріплення правових стандартів адміністративних процедур на основі автоматичної обробки даних у загальному процедурному законодавстві обрали більшість країн ЄС. Зокрема, в цьому аспекті є корисним досвід Естонії, яка вважається трендсеттером щодо цифрових інновацій у сфері публічної адміністрації. З метою чіткого врегулювання автоматичних адміністративних процедур у 2020 р. було розроблено законопроект про внесення змін до Закону про адміністративну процедуру. Законопроект

встановлює загальні правові основи для автоматичної адміністративної процедури, а також для видання автоматичного адміністративного акта або вчинення дії, без втручання посадової особи або службовця, що діє від імені адміністративного органу. У червні 2022 р. проєкт було направлено до парламенту. Цей законопроєкт містить такі основні положення [9] щодо автоматизації адміністративних процедур, зокрема: 1) автоматизація в інтересах як людини, так і суспільства, оскільки вона скорочує час, витрачений на адміністрування, і полегшує його; 2) правова норма, яка є основою для прийняття рішення, не передбачає права на розсуд або таке право визначено детально; 3) правове положення, яке є основою для прийняття рішення, не містить невизначеного правового поняття або його зміст є однозначним і загальновідомим; 4) інформації достатньо, немає потреби заслуховувати думки та заперечення; 5) процедура прийняття рішення є передбачуваною та зрозумілою людині; 6) не порушуються права та інтереси третіх та зацікавлених осіб. Також цим законопроєктом однозначно закріплюється правовий припис щодо відповідальності адміністративного органу за зміст адміністративного акта, виданого в автоматичному режимі. Законопроєкт передбачає використання систем автоматичного діалогу, таких як чат-боти та віртуальні помічники. Крім того, у випадках, передбачених законом, адміністративний орган має право застосувати до фізичної чи юридичної особи профільний аналіз, який пов'язаний із особою та може бути використаний для оцінки аспектів, пов'язаних із особою. Проєкт визначає принципи видання автоматичних адміністративних актів.

Для порівняння, у ст. 62 Закону України «Про адміністративну процедуру» закріплено лише можливість розгляду і вирішення справи в автоматичному режимі у випадках, визначених законом, обов'язок адміністративного органу вживати заходів для розгляду справ в автоматичному режимі та його відповідальність за адміністративні акти, прийняті в автоматичному режимі. Окремо вказано, що у випадку якщо адміністративний орган приймає відповідний адміністративний акт в автоматичному режимі, то не проводяться заслуховування та слухання у справі.

Варто зауважити, що на нинішньому етапі таке регулювання є необхідним, проте, з розвитком цифрових технологій може стати недостатнім. Особливо з розширенням меж використання алгоритмізованих рішень, зокрема на основі штучного інтелекту в публічному адмініструванні.

Висновки

З огляду на проведені дослідження переконані, що Закон України «Про адміністративну процедуру» потрібно доповнити положеннями, які чітко

визначатимуть правила використання систем автоматизації прийняття рішень в адміністративному провадженні. Зокрема, встановлюватимуть правові вимоги, згідно з якими системи автоматизованого ухвалення рішень повинні ґрунтуватися на недискримінаційних наборах даних, забезпечуючи контроль над усіма результатами, особливо у випадках ризику ухвалення негативного рішення щодо особи.

Має бути закріплений обов'язок адміністративного органу інформувати про розгляд справи та прийняття в автоматичному режимі адміністративного акта стосовно неї та роз'яснювати особливості реалізації прав осіб у такому провадженні, зокрема щодо непроведення заслуховування відповідно до положень ст. 63 Закону України «Про адміністративну процедуру», а також особливостей оскарження адміністративного акта.

Важливо закріпити обов'язок адміністративного органу надати особі інформацію про критерії та дані, на яких засноване автоматичне опрацювання справи, та реалізувати «право на пояснення», тобто право на отримання пояснення результату роботи алгоритму і право на перевірку та виправлення алгоритмічного рішення людиною.

Доцільним є закріплення вимог щодо юридичної визначеності адміністративних актів, ухвалених в автоматичному режимі. Адміністративний акт, ухвалений автоматично, характеризується юридичною стабільністю та втілює довіру особи, не може неочікувано, на основі розсуду посадової особи адміністративного органу бути скасований. Підстави перегляду, відкликання та скасування адміністративного акта, ухваленого в автоматичному режимі, мають бути визначені законом.

Необхідним є забезпечення нейтральності результату, щоб автоматизація не порушувала справедливість і нейтральність рішень, забезпечуючи справедливість і обґрунтованість кінцевого рішення.

Усі ці аспекти доцільно врахувати при подальших удосконаленнях положень Закону України «Про адміністративну процедуру» щодо правового регулювання розгляду і вирішення справи в автоматичному режимі.

Список використаних джерел

- [1] Про адміністративну процедуру : Закон України від 17.02.2022 р. № 2073-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#n433> (дата звернення: 07.11.2023).
- [2] Про електронні документи та електронний документообіг : Закон України від 22.05.2003 р. № 851-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15#Text> (дата звернення: 07.11.2023).
- [3] Peeters R. The agency of algorithms: Understanding human-algorithm interaction in administrative decision-making. *Information Polity*. 2020. Vol. 25, issue 4. P. 507–522. <https://doi.org/10.3233/IP-200253>.

- [4] Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг : Закон України від 15.07.2021 р. № 1689-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text> (дата звернення: 07.11.2023).
- [5] Khliborob N., Boiarsky O., Zabolotna H. Implementation of the principles of administrative procedure in the provision of digital public services: EU experience and Ukrainian practice. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2023. Vol. 9, issue 3. P. 207–213. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2023-9-3-207-213>.
- [6] Dreyer S., Schulz W. (2019). The general data protection regulation and automated decision-making: Will it deliver? URL: <https://www.bertelsmann-stiftung.de/en/publications/publication/did/the-general-data-protection-regulation-and-automated-decision-making-will-it-deliver> (last accessed: 07.11.2023).
- [7] Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних : Постанова Кабінету Міністрів України від 11.12.2019 р. № 1165. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1165-2019-%D0%BF#Text> (дата звернення: 07.11.2023).
- [8] Результати власного розслідування Ради бізнес-омбудсмена щодо чисельних випадків блокування податкових накладних. URL: <https://boi.org.ua/news-post/rezultaty-vlasnogo-rozsliduvannya-rady-biznes-ombudsmena/> (дата звернення: 20.11.2023).
- [9] Act on Amendments to the Administrative Procedures Act and Amendments to Other Acts Related thereto 634 SE. URL: <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/21f6df90-a333-413a-a533-ebbf7e9deebe/Haldusmenetluse%20seaduse%20muutmise%20ja%20sellega%20seonduvalt%20teiste%20seaduste%20muutmise%20seadus> (last accessed: 07.11.2023).

References

- [1] Law of Ukraine No. 2073-IX "On Administrative Procedure". (February 17, 2022). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#n433>.
- [2] Law of Ukraine No. 851-IV "On Electronic Documents and Electronic Document Flow". (May 2, 2003). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15#Text>.
- [3] Peeters, R. (2020). The agency of algorithms: Understanding human-algorithm interaction in administrative decision-making. *Information Polity*, 25(4), 507-522. <https://doi.org/10.3233/IP-200253>.
- [4] Law of Ukraine No. 1689-IX "On Features of Providing Public (Electronic Public) Services". (July 15, 2021). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20#Text>.
- [5] Khliborob, N., Boiarsky, O., & Zabolotna, H. (2023). Implementation of the principles of administrative procedure in the provision of digital public services: EU experience and Ukrainian practice. *Baltic Journal of Economic Studies*, 9(3), 207-213. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2023-9-3-207-213>.
- [6] Dreyer, S., & Schulz, W. (2019). The general data protection regulation and automated decision-making: Will it deliver? Retrieved from <https://www.bertelsmann-stiftung.de/en/publications/publication/did/the-general-data-protection-regulation-and-automated-decision-making-will-it-deliver>.
- [7] Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 1165 "On Approval of Procedures for Suspending the Registration of a Tax Invoice/Adjustment Calculation

in the Unified Register of Tax Invoices". (December 11, 2019). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1165-2019-%D0%BF#Text>.

- [8] Results of the Business Ombudsman Council's own investigation into numerous cases of blocking tax invoices. Retrieved from <https://boi.org.ua/news-post/rezultaty-vlasnogo-rozsliduvannya-rady-biznes-ombudsmena/>.
- [9] Act on Amendments to the Administrative Procedures Act and Amendments to Other Acts Related thereto 634 SE. Retrieved from <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/21f6df90-a333-413a-a533-ebbf7e9deeb/Haldusmenetluse%20seaduse%20muutmise%20ja%20sellega%20seonduvalt%20teiste%20seaduste%20muutmise%20seadus>.

Наталія Євгенівна Хлібороб

кандидатка юридичних наук,
доцентка кафедри адміністративного та фінансового права
Львівський національний університет імені Івана Франка
79000, вул. Університетська, 1, Львів, Україна
e-mail: Natalia.hliborob@lnu.edu.ua
ORCID 0000-0001-5650-5030

Natalia Ye. Khliborob

Ph.D. in Law,
Associate Professor of the Department of Administrative and Financial Law
Ivan Franko National University of Lviv
79000,1 Universytetska Str., Lviv, Ukraine
e-mail: Natalia.hliborob@lnu.edu.ua
ORCID 0000-0001-5650-5030

Рекомендоване цитування: Хлібороб Н. Є. Розгляд і вирішення адміністративної справи в автоматичному режимі у світлі Закону «Про адміністративну процедуру». *Проблеми законності*. 2023. Вип. 163. С. 267–279. <https://doi.org/10.21564/2414-990X.163.292387>.

Suggested Citation: Khliborob, N.Ye. (2023). Review and Resolution of Administrative Cases in Automated Mode in Light of the Law "On Administrative Procedure". *Problems of Legality*, 163, 267-279. <https://doi.org/10.21564/2414-990X.163.292387>.

Статтю подано / Submitted: 12.11.2023
Доопрацьовано / Revised: 29.11.2023
Схвалено до друку / Accepted: 22.12.2023
Опубліковано / Published: 28.12.2023